

foreligger ikke tilstrækkelig gode argumenter for, at man overhovedet skulle tage beslutningen tilbage, og det kræver derudover en overtalelse af 14 andre lande plus kommissæren.

Arne Melchior (CD):

Hr. Helge Adam Møller nævnte Sydfyn og Rødby som nogle af de områder, som vil blive skadet, hvis det taxfree salg bortfalder. Må jeg ikke have lov at minde om Vendsyssel, må jeg ikke have lov at minde om Bornholm, og må jeg ikke have lov at minde om København og Københavns Lufthavn. Det er tusinder af arbejdspladser, der er i fare. Mange steder, f.eks. i Århus Amt, hvor jeg selv er valgt, er problemet lille, så det er ikke i egen interesse, jeg siger dette.

Må jeg spørge ministeren, hvad det vil sige, at et ønske om en undersøgelse skulle stille nogen noget i udsigt. Det må da være undersøgelsens resultat, som må være afgørende for, hvad man beslutter. Må jeg erindre om, at kommissær Frivener i 1990 lovede, at der ville komme en undersøgelse. Han udtalte udtrykkeligt, at der ville blive foretaget en undersøgelse af alle de erhverv, der måtte blive berørt af åbningen af grænserne. Det er korrekt, at det er en vanskelig sag, så det ville tage en vis tid, men Kommissionen forpligtede sig altså til at gøre det.

Så sent som den 17. december i fjor, altså for godt en måned siden, udtalte den daværende formand for EU's Ministerråd, Luxembourgs statsminister, at Kommissionen var blevet anmodet om at foretage denne undersøgelse, og Kommissionen blev opfordret til at fremlægge den undersøgelse, som flere parlamentsmedlemmer havde hentydet til. Der blev altså i såvel 1990 som 1997 givet et løfte om at lave en sådan undersøgelse, og så har man vel lov til at rykke for den og spørge: Hvorfor kommer den ikke? Hvad er det, man er bange for?

At 12 EF-lande i 1991 blev enige om noget, hindrer vel ikke, at man kan lave det om i 1998. Tænk bare på, hvor mange love, som blev vedtaget herinde i 1991, vi har lavet om.

Hvis omstændighederne har ændret sig, vil det da være tåbeligt ikke at følge med i udviklingen, og det er det eneste, vi beder om.

Så skal jeg sluttelig bede ministeren bekræfte, at man godt kan stemme for hr. Thulesen Dahls forslag til vedtagelse og godt kan have et ønske om en undersøgelse om disse ting, uden at man derfor viser nogen negativ holdning over for

EU. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, for han ved jo godt, at vi en sjælden gang stemmer sammen i en bestemt, afgrænset sag. Men det gør os sandelig ikke til EU-modstandere. Vi er 100 pct. EU-tilhængere, og det ved skatteministerens udmærket.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne bekræfte, at i det forslag til vedtagelse, jeg har stillet, er der ingen tilkendegivelse af, hvorvidt man er EU-positiv eller EU-negativ. Jeg føler mig selv som utrolig EU-positiv ved at være EU-modstander. Sådan er det, og det kan vi diskutere frem og tilbage. Men det, som har været nævnt fra hr. Arne Melchiors side, er fuldstændig korrekt, og derfor mener jeg faktisk også, at Folketinget burde bakke op om forslaget til vedtagelse.

Ministeren forholdt sig overhovedet ikke til det, jeg spurgte om tidligere, og som lige er blevet nævnt igen, og derfor vil jeg bede ministeren forholde sig til det nu. Der er jo talrige gange, både i forbindelse med vedtagelsen i 1991 af beslutningen om afskaffelsen af toldfrit salg og i forbindelse med løbende diskussioner op gennem 1990'erne, afgivet løfte fra såvel Kommissionen som formandslandene om, at der kom en rapport, som illustrerede konsekvenserne, og det eneste, vi gør nu, er såmænd at sige, at det løfte vil vi have indfriet.

At ministeren så synes, det er sent, er jeg da enig i, for det burde være sket for lang tid siden; men Folketingets partier kan jo ikke klandres for, at det er blevet sent. Det er altså Kommissionen, der har haft det ansvar, og det, vi nu beder om, er altså, at Danmark som medlemsland skal sige til Kommissionen: Det løfte, der er givet, skal altså også indfries. Vi vil have den rapport over de konsekvenser nu!

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Kun den korte bemærkning i anledning af hr. Bukstis indlæg, at der er under hele denne debat givet udtryk for sympati fra skatteministerens side. Man har sagt, at der er et provenu her, og at det godt kunne være, man kunne anvende det til at imødegå de problemer, der måtte være. Men ingen konkrete planer, og derfor gik jeg på talerstolen for at få det lidt mere konkretiseret.

Det sidste, jeg hørte skatteministeren sige her for et øjeblik siden, tillader jeg mig at opfatte på